

Acesta este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:CATIM:2022:062.#####
Dosar nr. ####/2/2021

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. ###
Ședința publică din data de 8 iunie 2022
Completul compus din:
PREȘEDINTE #####-#####
Grefier #####

S-a luat în examinare cererea de contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta ##### S.R.L., în contradictoriu cu pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ##### și #####, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică, atât la prima, cât și la cea de-a doua strigare, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 244 alin. 1 Cod procedură civilă, constată cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare.

C U R T E A,

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a IX a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 05.10.2021, sub nr. ####/2/2021, reclamanta ##### SRL a chemat în judecată pe pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ##### și #####, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună anularea hotărârii nr. 613/25.08.2021 pronunțată de CNCD în dosarul nr. 306/2020, prin care s-a constatat că faptele sesizate prin petiția nr. 2581/05.05.2020 intră sub incidența art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. f) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, și a dispus aplicarea sancțiunii cu avertisment pentru #####, respectiv pentru ##### S.R.L., pentru faptele prevăzute la art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. f) din OG nr. 137/2000.

În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că prin adresa înregistrată cu nr. 2426 din data de 27.04.2020, Ministerul Sănătății DSP ##### a comunicat pârâtei CNCD sesizarea pârâtei #####, cu solicitarea ca, asupra aspectelor semnalate, să se dispună verificarea, analizarea și luarea măsurilor ce se impun pentru soluționarea corespunzătoare a situației

prezentate de pârâta petenta, cu precizarea că aceasta a fost informată cu privire la redirecționarea sesizării către CNCD. Urmare a adresei din 06.05.2020, pârâta petentă a confirmat că dorește continuarea verificării, analizării, precum și luarea tuturor măsurilor care se impun datorită umilirii și denigrării sale și a familiei. Așadar, pârâta petentă a sesizat CNCD cu privire la faptul că reprezentanții săi i-au solicitat acesteia să părăsească incinta comercială a magazinului Profi, pe motiv că fiul acesteia se află în autoizolare la domiciliu, fiind contact Covid-19 și suspect de infectare cu SARS-Cov2.

Prin Hotărârea de soluționare, pârâta CNCD a reținut fapta de discriminare și a aplicat sancțiunea avertismentului iar împotriva hotărârii de soluționare și a sancțiunilor, reclamanta a formulat prezenta acțiune în anulare, invocând nelegalitatea hotărârii de soluționare.

Reclamanta arată că în niciun moment pârâtei petente nu i-a fost îngăduit accesul în magazin și nu i-a fost refuzat dreptul de a efectua cumpărături. După cum se reține de altfel în soluționarea petiției, un angajat al magazinului a rugat-o pe pârâta petenta să încerce să-și efectueze cumpărăturile în alt magazin, fără însă ca acesteia să-i fi fost restrâns în fapt vreun drept.

Reiterează că, la nivelul companiei există un Cod de conduită pe care angajații l-au luat la cunoștință la semnarea contractului individual de muncă, reclamanta prezentând cuprinsul codului menționat.

Aceste aspecte însă au fost ignorate de către pârâta CNCD, considerând că nu pot face obiectul analizei și nu prezintă importanță în cauză. Contrar considerentelor acesteia, reclamanta arată că tocmai preocuparea acesteia, dezvoltarea și implementarea unui cod de conduită merită nu doar să încunoștințeze salariații asupra unor problematici importante precum discriminare, dar și să sancționeze fapte contrare, arată în mod indubitabil decizia societății de astfel de fapte. Așadar, dat fiind că nu a dat o dispoziție de limitare a accesului în magazine, pe anumite criterii, nu poate fi reținută existența unei fapte de discriminare în raport cu ##### SRL. Subliniază că în lipsa unor dispoziții, norme, regulamente și/sau comunicări interne în sensul adoptării unor reguli de limitare a accesului, eventualele acțiuni/inacțiuni săvârșite de persoane care au și calitatea de angajat, nu sunt acțiuni ale angajatorului, acesta neputând fi răspunzător în toate cazurile, doar pentru că o anumită faptă s-a petrecut în timpul programului de lucru și în spațiile sale. După cum a arătat deja, pârâta petentă se află în relații de rudenie cu angajata #####, discuțiile dintre cele două având caracter amical și nedecurgând din relația comerciant-consumator. Așadar, discuția purtată de angajata ##### cu pârâta petentă nu s-a circumscris sarcinilor și limitelor de reprezentare acordate salariatului în virtutea postului ocupat.

Mai arată că potrivit art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000, „(...)”, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”, iar conform alin. 2 din O.G. nr. 137-/2000; „Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile-prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe.”

Din analiza textului legal se poate observa că legiuitorul a înțeles să includă în mod expres ca și criteriu, boala, însă limitând categoria bolilor la cele cronice—necontagioase. Interpretând per a contrario dispozițiile legale, reclamanta conchide că bolile contagioase, cum este și infecția cu ##### SARS-COV2, nu reprezintă per se un criteriu de discriminare, ci dimpotrivă, datorită riscului de transmitere al bolii și în scopul protejării interesului public, care primează față de interesul individual, bolile contagioase au fost excluse din categoria criteriilor de discriminare;

Analizând conținutul normei legale, reclamanta conchide că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Consideră că nu s-a făcut o analiză aprofundată a incidenței justificării rezonabile și obiective. Astfel, se poate observa că pentru a pronunța Hotărârea de soluționare, pârâta CNCND a avut acces la un probatoriu limitat, fundamentându-și întreaga convingere pe descrierea situației de fapt de către pârâtă, care are valoarea unei judecăți de valoare. Reclamanta subliniază că petentă reclamanta nu a propus probe în vederea susținerii celor afirmate și consideră că lipsa probelor nu permitea declanșarea procedurii de soluționare a plângerii, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000.

În concluzie, solicită să se constate caracterul vădit nelegal al Hotărârii de soluționare și a Sancțiunilor și, în consecință, să se dispună anularea Hotărârii de soluționare și anularea sancțiunilor dispuse.

În drept, cererea este întemeiată pe dispozițiile Codului de Procedură Civilă, Legea nr. 554/2004 privind contenciosului administrativ și O.G. nr. 137/2000.

În probațiune, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri și orice alte probe ce rezultă din dezbateri.

La data de 25.02.2022 pârâatul CNCND a formulat întâmpinare, prin care a solicitat admiterea excepției necompetenței teritoriale și declinarea competenței teritoriale de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Timișoara - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, competență material și teritorial.

Prin rezoluția din data de 08.12.2021 la prezentul dosar a fost atașat și dosarul nr. #####/2/2021 conținând întâmpinarea depusă de către pârâta ##### #####, document înregistrat din eroare sub un număr separat de dosar.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta ##### ##### a solicitat anularea hotărârii de soluționare nr. 613 din 25.08.2021 pronunțată de CNCND în dosarul nr. 306/2020.

În raport cu argumentele reținute de pârâta „CNCND”, în hotărârea atacată, pârâta consideră că un element esențial al situației expuse de reclamanta ##### #####, nu a fost reținut de către aceasta, respectiv acela că între ele există un grad de rudenie. Prin urmare, un astfel de dialog între ele se bazează pe cu totul și cu totul alte resorturi morale și emoționale iar perspectiva discuției purtate fiind una între rude și nu între un salariat al ##### ### ##### S.R.L. și un client al punctului de lucru în care își desfășoară activitatea. Calitățile în care au purtat discuția reclamată de către ##### ##### subzistă indiferent de locul în care aceasta se desfășoară, respectiv indiferent de locul în care s-a purtat o astfel de discuție, relația de rudenie conduce discuția într-o zonă în care aspectele semnalate de reclamantă nu pot constitui un temei de sancționare al ##### ### ##### S.R.L. și subsecvent al său, având în vedere resorturile

emoționale care conduc discuțiile purtate între rude. În acest sens, pârâta „CNCD”, nu a avut în vedere acest resort emoțional existent în cadrul discuției purtate.

în vedere contextul mai sus menționat, respectiv faptul că discuția purtată s-a desfășurat în cadrul creat de relațiile de rudenie existente, solicită a se avea în vedere faptul că nu a acționat în interesul ##### S.R.L., ci a acționat în prisma raporturilor de rudenie existente între ea și pârâta reclamantă. Astfel, ##### S.R.L. va răspunde, în primul rând și întotdeauna, când prepusul a săvârșit fapta ilicită și prejudiciabilă acționând în interesul ##### S.R.L. sau la ordinul său în interesul altuia, în limitele stricte ale atribuțiilor care alcătuiesc conținutul funcției sale, cu respectarea instrucțiunilor și dispozițiilor pe care i le-a dat ##### S.R.L. Solicită să se rețină că această situație nu se confirmă, având în vedere că discuția s-a purtat în contextul relațiilor de rudenie existente între cele două pârâte. De asemenea, pârâta consideră că ar putea exista răspunderea ##### S.R.L. cauzat de sine și atunci ar fi acționat prin deviere de la funcția deținută, prin depășirea limitelor și chiar prin exercițiul abuziv al acestora dar cu condiția ca fapta săvârșită să fie în legătura cu atribuțiile sau scopul funcțiilor încredințate, ori, ea nu a acționat în legătură cu atribuțiile sau în scopul funcțiilor încredințate, ci a purtat o discuție cu aceasta în raport cu relația de rudenie dintre cele două și din pricina temerii existente în ceea ce privește o posibilă infecție cu COVID-19. Astfel, temerea de a contracta o boală infecțioasă care poate avea efecte nefaste asupra sănătății nu poate reprezintă o discriminare în sensul reținut de pârâta „CNCD”.

Pârâta mai arată că, numita ##### cunoștea că la data discuției a acționat fără nicio legătură cu atribuțiile sau scopul funcțiilor încredințate, respectiv aceasta cunoștea faptul că sunt rude și că discuția purtată nu vizează activitatea desfășurată în punctul de lucru, ci, are la bază temerile pe care potențială infecție cu COVID-19 le impune fiecărui cetățean. În alți termeni, numita ##### trebuie să fi fost de bună-credință la momentul săvârșirii faptei, adică să fi avut convingerea fermă și deplină că pârâta a acționat potrivit instrucțiunilor și dispozițiilor ##### S.R.L., sub îndrumarea, direcția, supravegherea și controlul acesteia din urmă, în limitele atribuțiilor funcției încredințate și pentru realizarea interesului ##### S.R.L.. Mergând mai departe, art. 14 alin 2 Cod civil, stabilește că buna-credință se prezumă de lege în beneficiul tuturor persoanelor fizice și juridice până la proba contrară, ori, pârâta nu a acționat sub îndrumarea, direcția, supravegherea și controlul ##### S.R.L., ci, în interes propriu având temerea creată de o potențială infecție cu COVID-19 și având în vedere resorturile emoționale ce izvorăsc din relația de rudenie existentă.

Precizează pârâta că nu a avut scopul de a restrânge, înlătura recunoaștere folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, ci, a purtat o discuție cu aceasta având în vedere raporturile de rudenie dintre ele și în același timp discuția a avut la bază o temere ce viza o posibilă infecție cu COVID-19 și nu o acțiune care să aibă în vedere potențiala discriminare a reclamantei și cu atât mai puțin nu a acționat sub îndrumarea, direcția, supravegherea și controlul ##### S.R.L.

Prin sentința civilă ##/18.03.2022 pronunțată în dosarul nr. ####/2/2021, Curtea de Apel București a admis excepția necompetenței teritoriale în cauza privind pe reclamanta ##### S.R.L., în contradictoriu cu pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării,

#####, și #####. A declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Timișoara, Secția Contencios Administrativ și Fiscal.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara la data de 03.05.2022 sub număr de dosar #####/2/2021.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma susținerilor părților și în conformitate cu dispozițiile legale incidente, Curtea constată că acțiunea reclamantei este neîntemeiată, pentru considerentele ce urmează a fi expuse:

Prin Hotărârea nr. 613/25.08.2021, pronunțată de CNCD în dosarul nr. 306/2020 (filele 19 – 27 dosar Curtea de Apel București), s-a constatat că faptele sesizate prin petiția nr. 2581/05.05.2020 de către petenta #####, intră sub incidența art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. f) din OG nr. 137/2000, fiind sancționate cu avertisment ambele persoane în privința cărora s-a formulat sesizarea, respectiv #####, angajată a Profi Rom Food S.R.L, și societatea menționată, pentru faptele prevăzute la art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. f) din OG nr. 137/2000.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD) a reținut că petenta ##### nu a beneficiat de un climat în condiții de egalitate și în concordanță cu natura sa de beneficiar al unor servicii, că s-au luat măsuri care nu sunt de natură a îndreptăți angajații magazinului să dispună limitarea și împiedicarea în efectuarea cumpărăturilor pentru faptul că un membru al familiei ei este în autoizolare la domiciliu, fiind suspect Covid-19, neexistând nicio dovadă certă și reală a infectării petentei sau a vreunui alt membru al familiei acesteia cu noul coronavirus ## # ##### ## ## ##### ## #### # ##### # ##### ## ##.

Consiliul a mai reținut că tratamentul la care a fost supus petenta de către angajații magazinului a dus la afectarea exercitării normale a dreptului de acces la serviciile oferite de magazin, îngrădind accesul la cumpărături în condiții de egalitate, atitudine ce a creat un cadru ostil față de aceasta, fapte care întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, în cauză criteriul fiind definit de boala Coronavirus Sars - Cov-2, limitarea și îngrădirea accesului la cumpărături al petentei în condițiile menționate mai sus având un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2, alin. (1) și art. 10 lit. f) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

SRL Timișoara critică reținerile CNCD arătând că între angajata sa ##### și petenta ##### există relații de rudenie, discuțiile fiind purtate între acestea în virtutea relației de rudenie, iar nu în calitate de prepus a numitei #####.

Curtea nu reține această apărare întrucât dispozițiile art. 2, alin. 1 și art. 10 din O.G. nr. 137/2000 nu disting caracterul contravențional al faptei condiționat de lipsa relației de rudenie, iar încercarea de a o determina pe petenta #####, clientă a magazinului, de a-și efectua cumpărăturile într-un alt magazin denotă că angajata societății reclamante a acționat nu în calitate de rudă, ci de prepus al societății, produsele fiind achiziționate de la societatea reclamantă, iar nu de la ruda petentei.

Curtea nu reține nici apărarea vizând existența unui Cod deontologic în cadrul societății reclamante, întrucât în cauza de față CNCD nu a analizat îndeplinirea obligațiilor reclamantei la modul general, în raporturile cu angajații săi. În cauza de față, CNCD a analizat o faptă concretă, respectiv comportamentul unui angajat care a încercat să obstrucționeze accesul la cumpărături al petentei #####, pe considerentul unei suspiciuni de infectare a fiului acesteia care, din

cele relatate de petentă, rezultă că nici nu locuia cu mama sa, pentru a se putea concluziona că temerea transmiterii bolii ar fi una rezonabilă.

Reclamanta a mai arătat că petenta nu a propus probe în vederea susținerii celor afirmate și consideră că lipsa probelor nu permitea declanșarea procedurii de soluționare a plângerii, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000.

Aceste apărări nu sunt însă întemeiate, în condițiile în care nu numai că starea de fapt nu a fost contestată de reclamantă în fața CNCD, dar a fost chiar confirmată, în punctul de vedere transmis de societate recunoscându-se că i s-a pus în vedere petentei „să nu își mai facă cumpărăturile în magazinul nostru” (fila 73 și 73 verso din dosarul Curții de Apel București), aspecte rezultate „din cele relatate de către angajatele noastre” (fila 73 din dosarul Curții de Apel București).

Curtea nu reține nici apărarea bazată pe împrejurarea că art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 face referire doar la boala cronică necontagioasă. ##### este real că textul legal face o astfel de referire, nu pot fi acceptate susținerile reclamantei, potrivit căreia bolile contagioase, cum este și infecția cu ##### SARS-COV2, nu reprezintă per se un criteriu de discriminare, ci dimpotrivă, ..., bolile contagioase au fost excluse din categoria criteriilor de discriminare. O astfel de interpretare nu concordă cu caracterul enumerativ al normei legale, criteriile de discriminare nefiind menționate exhaustiv. Această concluzie poate fi trasă cu ușurință din folosirea, în cadrul art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000, a sintagmei precum și orice alt criteriu (prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.)

De altfel, discriminarea nu s-a produs în considerarea unei boli infecțioase de care să fi suferit petenta #####, ci în considerarea unei suspiciuni de boală a fiului acesteia, care se și afla în izolare (nu în carantină) într-o altă locație decât cea în care locuia la acel moment petenta, astfel încât starea de discriminare la care a fost supusă aceasta este și mai evidentă.

Curtea nu reține nici apărarea pârâtei #####, potrivit căreia a acționat ca rudă a petentei iar nu sub îndrumarea, direcția, supravegherea și controlul Profi Rom Food S.R.L., întrucât dispozițiile art. 1373 alin. 2 din Codul civil (##### comitent cel care, în virtutea unui contract sau în temeiul legii, exercită direcția, supravegherea și controlul asupra celui care îndeplinește anumite funcții sau însărcinări în interesul său ori al altuia), la care probabil face referire pârâta, nu pot fi interpretate în sensul că pentru fiecare act îndeplinit de prepus, cum este fapta analizată în cauza de față, ar fi necesar să existe o supraveghere și un control. În realitate, dispozițiile menționate definesc doar noțiunea de comitent prin prisma existenței unui raport de subordonare, născut în baza unui contract, în virtutea căruia comitentul direcționează, controlează și supraveghează activitatea prepusului.

Mai mult decât atât, pentru a fi atrasă răspunderea comitentului pentru fapta prepusului, nu este necesar ca prepusul să fi acționat la ordinul direct al superiorului, fiind suficient ca fapta să fie săvârșită în legătură cu atribuțiile încredințate, potrivit dispozițiilor art. 1373 alin. 1 din

Codul civil (Comitentul este obligat să repare prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de câte ori fapta săvârșită de aceștia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.).

Concluzionând, Curtea constată legalitatea hotărârii atacate, fapta analizată constituind contravenție, potrivit dispozițiilor art. 10 lit. f) din O.G. 137/2000, în conformitate cu care constituie contravenție ... discriminarea unei persoane fizice... prin: ... f) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, ... indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică;

în vedere considerentele menționate, constatând neîntemeiată acțiunea, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art.18 din Legea nr.554/2004, urmează a o respinge ca atare, luând totodată act că pârâta ##### (petentă în fața CNCD) nu a solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de reclamanta ##### SRL Timișoara, cu sediul în Timișoara, ##### nr. 31, #####, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu sediul în București, Piața ##### nr. 1-3, Sector 1, #####, cu domiciliul în #####, ##### #, #####, cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor la magazinul Profi #####, cu sediul în #####, str. #####, nr.7, #####.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare. Cererea se va depune la Curtea de Apel Timișoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței azi, data de 8 iunie 2022.

PREȘEDINTE,

Pentru GREFIER,

#####

Semnează Grefier șef secție ###

#####

Red #####/tehnored ###/07.07.2022; 6 ex./4 #####